

Teza: tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych.

Samo wszczęcie śledztwa nie jest wystarczającą przesłanką do tymczasowego zawieszenia radcy prawnego w czynnościach zawodowych, w szczególności jeżeli postępowanie to nie jest w fazie ad personam.

Sygn. akt WO-4/20

POSTANOWIENIE

z dnia 24 lipca 2020 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie :

Przewodniczący: SWSD Robert Staszewski (sprawozdawca)

Sędziowie: SWSD Tomasz Fox

SWSD Dorota Szubielska

Anna Kuchniak

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2020 r., zażalenia L. J. na zarządzenie Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W., wydanego w sprawie DO 94/18, dotyczącego czasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych r. pr. A. D. (1) oraz r. pr. B. M. i pozostawienia wniosku skarżącego bez rozpoznania

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Podczas posiedzenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. w dniu 18 lutego 2019 r., zainicjowanego odwołaniem p. L. J. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 28 czerwca 2018 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie przeciwko radcy prawnemu A. D. (1), p. L. J. złożył do protokołu (na podstawie art. 65(2) ust. 1 ustawy o radcach prawnych), wniosek o czasowe zawieszenia w czynnościach zawodowych radcy prawnego A. D. (1) oraz radcy prawnego B. M..

Zarządzeniem z dnia 9 września 2019 r. Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) w W. pozostawił wniosek p. J. bez rozpoznania, wskazując, że w konkretnej sprawie, w stosunku do żadnej osoby objętej wnioskiem, nie toczy się postępowanie w fazie in personam, zatem wniosek jest oczywiście niedopuszczalny.

Zażalenie na ww. rozstrzygnięcie złożył p. J., twierdząc, iż nie zgadza się z uzasadnieniem, ponosząc jednocześnie, że przeciwko r. pr. A. D. (1) oraz r. pr. B. M. toczy się postępowanie karne w fazie in personam przed Sądem Rejonowym dla Warszawy - Woli w W., III Wydział Karny, sygn. akt III K 1087/19.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny, zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie a zarządzenie Przewodniczącego (...), zostało wydane w sposób prawidłowy.

Jedynym zarzutem zażalenia były twierdzenia o toczącym się przeciwko r. pr. A. D. (2) oraz r. pr. B. M. postępowaniu karnym.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że Wyższy Sąd Dyscyplinarny w niniejszym postępowaniu, dokonuje wyłącznie oceny zasadności i poprawności zarządzenia Przewodniczącego (...) w W., dot. pozostawieniu wniosku skarżącego bez rozpoznania i w żadnym zakresie nie przesądza o zasadności (lub jej braku) przedmiotowego wniosku.

Odnosząc się do argumentacji zażalenia należy podkreślić, że znajdująca się w aktach sprawy korespondencja przesłana z Prokuratury Rejonowej (...) w W. (k. 45), (zawiadomienie o wszczęciu śledztwa) w żadnym zakresie nie potwierdza twierdzeń skarżącego o toczących się przeciwko obu radcom prawnym postępowaniach karnych, w tym w szczególności, że postępowania te są w fazie in personam.

Należy również podkreślić, że opisane wyżej postępowania i decyzje sądów (co wynika wprost z treści uzasadnień rozstrzygnięć) podyktowane były brakiem jakichkolwiek dowodów na twierdzenia zarzutów skarżącego, w tym również w zakresie zarzucanych obu radcom prawnym czynów.

Mając powyższe na uwadze, jak również fakt, że wniosek skarżącego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 22.06.2018 r., przeciwko ww. radcom prawnym spotkał się z odmową, wydaną przez Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 28.06.2018 r., która to decyzja została następnie utrzymana w mocy przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny

(Postanowienie z dnia 12 listopada 2019 r., sygn. akt D094/18), jak również okoliczność, że składany przez skarżącego wniosek o zawieszenie postępowania, został prawomocnie oddalony (Postanowienie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z 5 sierpnia 2019 r., sygn. akt. WO-87/19), a opisana wyżej korespondencja z Prokuratury jest jedynym dokumentem zewnętrznym, który może być interpretowany jako „luźno nawiązujący” do tematów poruszanych przez skarżącego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 22 czerwca 2018 r. uznać należy, że decyzja Przewodniczącego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego została podjęta w sposób prawidłowy a przede wszystkim w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jakim dysponował Przewodniczący w dacie wydania zaskarżonego zażalenia.